

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kakšno drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
 pol leta 3.—
 četrt leta 1:50
 Posamične številke stanejo 6 ke.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsa leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Namski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadaj. — Urednik sprejema stranko vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnistvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v sнопičih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsesletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

>>> Bog in narod! <<<<

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

22. marec 1897.

Danes obhajamo v Gorici velepomembno obletnico; obhajamo jo Slovenci in Italijani — vsak po svoje.

Italijani slavé „il fausto avvenimento“, ko je dr. Verzeznassi zmagal nad grofom Alfredom Coroninijem. — Kakšen imajo oni na Dunaju dobiček in kakošno škodo imamo Slovenci vsled te volitve? Lahko rečemo, da „Slovenska krščansko-narodna zveza“ bi ne imela nič več ugleda, ako bi ji došel tudi še jeden zastopnik z Goriškega, laškemu klubu ta mandat pa tudi ni nič koristil. Na to stran so torej ničevi uspehi

Toda po drugi strani je donesla ta volitev slovenskemu ljudstvu na Goriškem velik dobiček. Škandalozna volitev pod višjim pokroviteljstvom bi že sama na sebi morala odpreti najbolj trdi slovenski glavi oči, da bi videla, kam jadramo v Gorici in na Goriškem sploh. Toda naši ljubeznivi neslovenski sosesčanje so uprizorili za nameček proti Slovencem tako nečuvane demonstracije, da so delovale kakor mrzel curek tudi na najbolj krotke slovenske ovice

In hladna slovenska krv je vskipela, od vseh strani je zaoril en sam glas: delujmo z vsemi silami za gospodarsko samostojnost slovenskega naroda na Goriškem, izlačimo slovenskega kruha pijane nasprotnike

Toda ni ostalo le pri vpitju, ampak sledila so tudi dejanja. Vsi naši trgovci in obrtniki so začeli bolje delati; ustanovila se je lepa vrsta novih trgovin in obrtnij; Trgovsko-obrtna zadruga je pričela svoje delovanje z naprečakovanim uspehom; društvo „Solski dom“ se je ustanovilo in zdaj zida že krasno Solsko poslopje; „Goriška ljudska posojilnica“ je podvojila svoje delovanje in je kupila lepo hišo v Gosposki ulici; itd. itd., vse je bolj živo, vse navdušeno za — osvoboje slovenskega življa izpod dosesdanjega jarma

V enem samem letu tolik uspeh! Ni dvoma, da Slovenci pojdemo dalje po pričeti poti! Dosedanji uspehi so pač najboljše vsposbudilo za nove korake, nova podjetja. In tako delovanje je najtrdnjša podlaga narodovi prihodnosti. Kar si pridobimo sami, tega nam ne bo mogla vzeti nobena avstrijska vlada, če bo prosjačilo tudi tisoč Verzeznassijev in Lenassijev okoli nje.

Goriški Lahi so bili sprožili v prvi pijanosti misel, naj bi se prekrstila ulica Coronini v spomin na oni glasoviti dan — v „via 22 marzo“. Toda že danes, komaj po enem letu, lahko nasvetujemo mi Slovenci, naj se prekrsti najlepša ulica v „ulica 22. marec“, goriški Lahi pa imajo največ vzroka, kričati na vse grlo: via 22 marzo! — proč 22. marec!

S hvaležnostjo se torej spominjamo velepomembnega dne — 22. marca 1897., ko je zmagalo lahonsko spletkarstvo nad slovensko poštenostjo! Ta dan zasluži, da ga smatramo kot početek nove dobe za goriške Slovence! In v spomin te prve obletnice naj velja današnji slavnostni članek in hvaležni vsklik:

slava tebi 22. marec 1897.!

10.000.

Slovenci v Gorici so že večkrat poudarjali, da morajo ogromne svote plačevati kot najemščino za one prostore, kjer se nastanjeni narodni zavodi, in žal, te svote morajo plačevati našim surotnim nasprotnikom. To pa ni še vse, nevarnost je bila vedno in je še dandanes, da bi bili lahko danes ali jutri po spletkah naših ljutih nasprotnikov, osobito solski zavodi brez podstrešja. Uvažuje vse to in posebno se to neovržno resnice, da bi le z najemščino preskrbeli zavodom stalno stanovanje in v 30—40 letih isto izplačali, so pričeli misliti in delati na to, da bi si sezidali v to svrhu „Solski dom“. Račun v tem oziru je jake priprost. Le za one solske prostore, ki so v Barzelinijevi ulici, plačuje „Sloga“ 1400 gid.

Poslednji pogled moje matere! . . . jok moje sestre! . . . Dihal sem kužno ozračje, slišal tuljenje burje na morju in zvenket orožja v boju; drugi so si želeli rešitve, jaz pa smrti, kajti smrt bi storila konec moji nuki! Z vsakim zamahom vesla sem se trudil zrglusiiti stok bolesti, toda navzlic sumu valov in zvenketanju orožja je zvenel oben glasno, obupno . . . Oh, ko bi bili vsaj umrli, ko bi ju ne bilo srečalo nič hujšega! . . . Časih čujem, kako me kliče ta po noči, vidim, kako gresta k meni po vodi! . . . O ničesar ni zvestejšega na svetu od ljubezni materine! In Tirza! njena duša je bila čista kakor lilija. Najmlajša vejica našega rodu — tako zala, tako sladka! Bila je solnce mojega življenja! In če pomislim, da ju je moja roka sunila v propast. Jaz

„Torej priznavaš svojo krivdo?“

„To vprašanje je mladeniča nakrat vsega spremenilo. Ponoosno se je vzravnal, oči so se mu zaiskrile, žile napele na sencih in krčevito je stisnil pesti.“

„Ali si čul“, reče z glasom, podobnim presunljivemu živganju, „moral si že slišati o Bogu naših očelov, o velikem Jehovu! . . . Na njegovo vsemogočnost, na ljubav, s kakoršno je od pamitveka čuval nad Izraelom, ti prisegam, da sem nedolžen!“

najemščine. Vsaki večji denarni zavod dá pa posojilo rad po 6% s pogojem, da so v 30 letih plačane glavnica in obresti. Ako bi stalo torej poslopje 24.000 gld. in bi „Sloga“ plačevala letno 1420 gid. najemščine, bilo bi po 30 letih poslopje njeno.

Taka razmotrivanja in drugi vzroki so privedli našega neumorno delujočega voditelja, g. dr. Gregorič-a, ki si je posebno na solskem polju v Gorici zadobil neverljivih zaslug, do sklepa, da je treba osnovati posebno društvo „Solski dom“, ki bode imelo v prvi vrsti skrb za to, da priredi našim solskim zavodom primerno stanovanje, ter sprejme kasneje tudi vse druge solske zadeve v svoje roke. Društvo se je res v minolem polelju osnovalo in dandanes mu je zagotovljena vsota nad 10.000 gid., katero je darovalo naše požrtvovalno ljudstvo v ta namen. Taki požrtvovalnosti res ne poznamo para. Naša zanemarjena in ubožna deželica, ki šteje jedva 140.000 prebivalcev slovenske narodnosti, je položila že do danes v gotovini nad 7500 gid. na žrtvenik domovine, a nad 2500 gid. je pa zagotovljenih, in ni dvoma, da se v teku leta vplačajo. In žal, od drugih slovenskih pokrajin nismo našli v tej zadevi skoro nikake podpore, jedva 500 gid. smo dobili od drugih pokrajin, in se te so darovali večnoma le goriški rojaki, ki bivajo zvenj domovine.

A to ni jedina svota, katero so položili goriški Slovenci tekom leta na žrtvenik domovine; najmanj še jedenkrat toliko so žrtvovali za „Slogine“ zavode, za Alojzijevisce in druge nujne potrebe, ne oziraje se na različna druga društva in podjetja. Tako ljudstvo s tako ljubeznijo do domovine in s tako požrtvovalnostjo mora priti do boljše prihodnosti! Sicer je pa tudi to najsijajnejši izraz hvaležnosti in zaupanja do naših voditeljev, kateri se res vsestransko trudijo, da bi privedli naše ljudstvo do višje stopnje onike in blagostanja.

Zanimalo bode pa — vsaj tako sodimo — marsikoga, ako podamo nekoliko podatkov o onih prispevkih, ki so došli do sedaj društvu „Solski dom“ in ki znašajo skupno nad 10.000 gid.

Če se oziramo na stanove, je pač umevno, da so skoro vsi stanovi zastopani v naši zlati knjigi, vsi so po možnosti žrtvo-

Tribun je bil očitno ganjen.

„O! plemeniti Rimljan!“ nadaljuje Ben-Hur, „verjemi mi; spusti v temo, ki me obkoljuje, vsaj slab žarek svetlobe.“

Arij. čimdalje bolj ganjen, je meril z urnimi koraki krov.

„Ali te niso zaslišali?“ vpraša, ustavivši se nakrat pred sužnjem.

„Ne.“

Raz tribunovo lice se je bralo veliko začudenje.

„Ali te niso postavili pred priče?“

„Ne.“

„Brez zaslišanja, brez prič, kdo te je sodil, kdo izrekel obsodbo?“

Znano je, da so Rimljani ob času, ko je jela propadati njih država, z veseljem in z vso natančnostjo izvrševali vse pravne formalnosti.

„Nisem videl nikogar“, reče Ben-Hur, „nihče me ničesar ni vprašal. Zvezali so mi roki in nogi z vrvoj ter me vrgli v podzemljsko ječo. Drugega dne so me vojščaki odpeljali na morskob obrežje. Od tega časa sem jetnik na galeji.“

„Kake dokaze imaš za spricanje svoje nedolžnosti?“

„Bil sem mladič, se premlad za zarot-

vali in nabirali darove za „Solski dom“. A vse nadkriljuje pač naša narodna duhovščina, ki se povsè zave-la svojega vzvišenega in plemenitega poklica ne le na cerkvenem polju, ampak tudi glede na požrtvovalnost za pravi napredek in omiko našega ljudstva in naše mladine. Med društveniki nahajamo jednega duhovnika kot pokrovitelja po 1000 gid.; 20 ustanovnikov po 100 gid. med 60; 35 letnikov, ki plačujejo 5 do 10 gid. na leto, med 60; med 37 podpiratelji je 14 duhovnikov, ki so vplačali po 1 do 4 gid. na leto, med 29 dobrotniki je sicer le 5 duhovnikov, a od skupne vsote 96.73 gid. vplačali so sami ti gid. 42:92. Tudi pri veselicah se je odlikoval posebno duhovski stan, ki je žrtvoval in nabiral milodare v to preplemenito svrhu.

Glede na društva je pač omeniti v prvi vrsti našo žensko podružnico sv. Cirila in Metoda, ki je že do sedaj dala „Solskemu domu“ 300 gid. v gotovini in bode gotovo še mnogo delovala v ta namen. Vse odbornice te podružnice tekmujejo gledé na plemenito navdušenje, kako bi koristile naši mladini, in to ne le v zadevi „Solskega doma“, ampak v vsakem oziru. Neomejeno hvalo smo dolžni vsem, a posebej se neumorno delujoči predsednici, g. Avgusti Santelnovi.

Če se oziramo na kronovine, moramo pač pripoznati, da so skoro vsi darovi došli iz Goriškega, in kar je prišlo iz drugih kronovin, je došlo le od Slovencev, ki so rojeni na Goriškem, a službujejo sedaj drugod. Koliker nam znano, je donesla k oni vsoti 10.000 gid. krajska dežela le 202 gid., (od Gorice a nov, živčih na K.), Trst in okolica 110 gid., Dunaj 103 gid., Istra 5 in Tirolsko 2, vse drugo je z Goriškega.

Če se pa oziramo na okraje naše ožje domovine, uvidimo, da so žrtvovali Slovenci v mestu okroglih gid. 6092:97, goriška okolica gid. 2679:52, tolminsko glavarstvo nekaj nad 770 gid. in sežansko približno 46 gid., Furlanija 100 gid.

Gorica šteje dva pokrovitelja, dva častna uda, 27 ustanovnikov, 13 letnikov, 4 podpiratelje in 10 dobrotnikov. Goriška okolica ima 23 ustanovnikov, 30 letnikov, 15 podpirateljev in 5 dobrotnikov; Tolminko 6 ustanovnikov, 18 letnikov, 9 podpirateljev in

nika. Gratusa nisem niti poznal. Ko bi bil nameraval ga ubiti, ne bi bil izbral tako neugodnega trenutka. Bilo je to ob belem dnevu. On je jezdaril na čelu svojega legijona. V nikakem slučaju torej nisem mogel računati na beg. Sicer pa, kaj bi me imelo spodbosti k temu činu? Saj sem pripadal rodu, ki je bil najbolj naklonjen Rimu. Moj oče se je odlikoval v cesarski službi ter imel zasluge pri dvoru. Tisoč obzirov: imel je, ljubezen do rodbine, naša vera — ki je za Izraelca to, kar je ozračje za njegove prsi — vse bi pridrževalo mojo roko, ko bi se bil res namenil kaj takega. Vsikdar mi je tudi bila ljubša smrt nego sramota, in verjemi mi, da se danes bi rajše umrl nego obračal veslo!“

„Kdo je bil pri tebi, ko se je to pripetilo?“

„Bil sem na strehi domače hiše . . . zopet jeden dokaz moje nedolžnosti . . . Na moji strani je bila Tirza, sladka duša, neznojča, kaj je sovraštvo. Oba sva stala oprta ob ograjo ter gledala vojake, korakaje v mesto. Sam ne vem, kako se je izmuznila opeka izpod moje roke ter padla Gratusu na glavo. Mislim sem, da sem ga ubil. Moj strah je bil velik.“

(Dalje pride).

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE.

Poslov. Podravski.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje).

III.

Arij in Ben-Hur.

„Mati, mati! draga Tirza! Kje se nahajata v tem trenutku? Tribun, plemeniti tribun!“ prosi ga, sklenivši roki kakor k molitvi, „nemara veš kaj o njiju; povej mi vse! Ali še živita, in če živita, kje se nahajata? kaj se godi z njima? O, prosim te, povej! . . .“

Primaknil se je bližje k Ariju, tako blizo, da so se njegove roke dotikale patricijevega plašča.

„Tri leta“, je dejal bojestno zamolklim glasom, „tri leta, o tribun, so že pretekla od onega časa, in vsak dan mi je bil dolg kakor življenje, življenje obupa, hušje od smrti . . . Od nikoder tolažbe, razun v delu; ni ti dobre besede od nikoder . . . Nikamor mi ni bilo moči zbežati pred to strašno sliko . . .“

4 dobronike. Kras 5 letnikov, 4 podpira-
telje in 2 dobronika; drugo pripada zu-
nanjim kronovinam.

To so površni podatki o prvih 10.000
gld., ki so bili darovani za „Šolski dom“ v
Gorici. In ako si jih natanko ogledamo, pre-
senetijo nas v tem oziru, da dobivamo tako
malo podpore od zunaj. Druge slovenske
pokrajine razven Kranjske se borijo pač
same za svoj obstanek, in naravno je, da
se ne morejo ozirati na naše potrebe, tudi
ne smemo prezirati, da je Kranjska zelo tr-
pela vsled potresa; vendar pa nekaj več
podpore smo od tam pričakovali. Celo družba
sv. Cirila in Metoda, katera je mnogo žrtvo-
vala za druge obmejne pokrajine gledé na
solska poslopja, je v neprijetnem položaju
sedaj, da ne more goriskim Slovencec na
pomoč priti, bodisi radi tega, ker nima do-
volj denarnih sredstev, ali radi — prijateljskih
informacij. Tudi posojilo na poslopje
smo hoteli vsekako iz narodnih kranjskih
zavodov imeti, toda tudi v tem oziru smo
se uverili, da se moramo le na se zanašati.
To nam pa nikako ne jemlje poguma; brez-
mejna poživalnost na Goriskem nam je
porok, da pridemo do cilja, če se nas dru-
god tudi prezira.

DOPISI.

Iz Vrtojbe, 15. marca t. l. — Pri nas
ima sedaj ljudstvo največ dela: sadijo krom-
pir, popravljajo in pripravljajo grede za šparg-
lje, veliko je še zastanega dela pri trtah itd.
Toda največ si dajajo ljudje opraviti pri krom-
pirju, ki je, kar je nekaj let sem, glavni pri-
čelek tukajšnjih poljedelcev ter prinaša naj-
več dobička tukajšnjemu ljudstvu. Kar je spo-
sobnega za delo, mora sedaj gibati in to
tembolj, ker manjka delavcev. O, kako za
potrebo bi imeli sedaj doma onih 20 mla-
deničev, ki sede v dolgočasni ječi brez dela!
Koliko mater in sploh družin trpi radi tega
celo pomanjkanja, ker nimajo nikogar, da bi
jim kaj prislužil za vsakdanji živež. Pač, tra-
jen spomin 28. marca 1897!

Toda vrtno se k predmetu. Namen
teh vrstic je seznaniti č. čitatele cenjene
„Soče“, kako postopajo naši kmetovalci, ke-
dar jim je saditi krompir. Morda bi utegnili
to koga zanimati? Evo ti torej kratko sliko
v spodbudo, ali celo v korist!

Zemlja, ki je namenjena krompirju, se
začne pripravljati že po zimi, ali celo pred
zimjo. Najprej se izorjeje globoki jarki (ra-
zorji), da se meji zrak in mokrota lažje
spojita z zemljo ter tako kemično delujeta
na snovi, ki so v zemlji. Iz tega namena se
preorjeje po zimi tudi deteljšča. Prve dni
marca ali pri ugodni zimi že sredi februarja,
pričnejo z nasadi krompirja. V ta namen
dobro preorjeje dotični kos zemlje ter pusté
globoke razorje. Potem znižujejo z brano
vrhne robove lehan, da se zasujejo razorji
do polovice z rahlo zemljo. Na to raztrosijo
v te plitve jarke dober hlevski gnoj, ga za-
beljijo še z masno straniščno tekočino ter po-
kladajo nanj kosce krompirja po 15 do 20
cm. narazen. Prej pa razrežejo krompir na
kosce tako, da pusté vsakemu koscu 2—3

zdrava očesca. Končavi „kapanje“ teh koscev,
preorjeje lehe ter tako zasujejo krompir. Na
ta način pride krompir precej globoko v zem-
ljo, kar ima tudi svoj namen, namreč ta, da
ta debela odeja varuje krompir morebitnega
poznejšega mraza. No, sedaj bi utegnili kdo
misliti, da pride krompir pregloboko v zem-
ljo ter da težko izleze. Toda tudi v tem slu-
čaju si znajo pomagati naši kmetovalci. Čez
14 ali več dni po sajenju pogledajo, ali je
prišel krompir že poganjati kalí in kako dolge
so slednje. So-li te že nekoliko centimetrov
pognale, tedaj se znižajo lehe z brano, da
lažje izleze krompirjeva steblica na površje.
Ko je zrastle krompirjevo zelišče kakih 8—10
cm. visoko, se opteple z okopovalnikom; le
tu pa tam, kjer ni prejelo to orodje, se zrahla
zemlja s kopačo. Po preteku nekili dni se
osuje krompir z ospalnim plugom, a predno
se zgodi, se polijejo krompirjeva zelišča s
straniščno tekočino. V takem stanu prično
zelišča bujno rasti, kar se spozna zgoraj po
njihovi temno zeleni barvi, kakor tudi pri
gomoljih, ki se prično takoj debeliti. Okoli
sv. Ivana, včasih že prve dni junija se koplje
pri nas prvi krompir ter se začne prodajati
v veliki množini na tuje. Cena prvih gomo-
ljem je 3 do 5 gld. kvintal in sicer na mestu,
kjer se krompir koplje. Ako je blaga dosti,
a kupcev malo, se znižuje cena krompirju pod
3 gld. kvintal.

Nekateri kmetovalci imajo stalne, vsa-
koletne kupce za krompir, ker je veliko takih,
katerim vrže krompir do 500 in celo do 800
gld. na leto! Vendar je še več takih, ki ni-
majo stalnih odjemalcev, zato se priporočamo
že sedaj na obilna naročevanja. Na svidenje!

Cerovo. — Dne 13. t. m. je imela
tuk. Čitalnica svoj redni občni zbor. Pred-
sednik bil je bil enoglasno izvoljen g. Rudolf
Vizintin, tuk. š. vodja.

Odbor se je tako-le sestavil: g. Franc
Blazič podpredsednik, g. Josip Prinčič tajnik,
g. Rudolf Vizintin denarničar, g. Jožef Makuc
urejevalec za gor. Cerovo, gg. Josip Lorencon,
Janez Trkuč, Stefan Golja odborniki.

Urejevalcem za dol. Cerovo imenovan
je g. Aleks. Blazič.

Z veseljem pozdravljamo pristop udov
iz dol. Cerovega k našemu društvu. Prav je
tako, edini bodimo! Grajati pa moramo malo-
marnost tuk. posestnikov, katerih razen par
častnih izjem ni nobenega uda. Časi so resni
in bodo še bolj, zatorej pripravljajmo se na
nje. Zakaj se ne zedinimo? Čemu toliko na-
sprostev med nami? Pomnite, da samo ze-
dinjeni bomo kdaj govornih mogočno be-
sedo. Vstopite torej v naše društvo, ki je
prvo poklicano da dela za edinstvo!

S Srpence. — Srpence, ki je ob-
javil v predzadnji „Soči“ dopis o našem stara-
šinstvu, mora biti sila naivna dušica. Biti
hoče sicer strogo objektivni, navajajoč mne-
nje, katero je slišal v gostilni, a vidi se mu,
da ni pisal brez vsake subjektivne tendence.
Kako drugod sodijo o naših podžupanih, to
nam je pač do cela jednako, da smo le mi
zadovoljni z njimi. In da smo, lahko trdim.
Osmislil pa se je dopisnik strašno, ker je
pripoznal, da se ni ujunačil, da bi zagovarjal
našo občino onim, ki so se zatirali nad
njene podžupane. Da so trije podžupani Ne-
srpenčani, to je res; a kaj dè to? Vsi trije
so že tako dolgo na Srpenci, da jih nihče
več ne smatra za tujece. Povrh pa so vsi
trije velegledni vaščani in velesposobni za
dostojanstvo, katero so jim poverili volilci.

Pred 50 leti.

(Spominski list iz domače zgodovine).

(Konec).

Ko je vlada mislila, da ima že zadosti
moči v svojih rokah, je poskusila razpustiti
akademsko legijo, a zato so se Du-
najčanje z nova uprli 26. maja. Vendar je
vlada tudi skrbela, da bi z dobrimi nare-
dbami zopet pridobila zaupanje razburjenih
državljanov. Zato je ukazala 31. maja od-
praviti po vsej Avstriji telesne in sra-
motilne kazni. Začetkom junija je izdal
cesar Ferdinand poseben manifest na člane
novega parlamenta, v katerem jih pozivlje k
složnemu in postrvovalnemu delovanju. Poli-
tična oblast je imenovala v Gorici 48 volilnih
mož, kateri naj bi izvolili svojega poslanca
v dunajski parlament. Izvoljen je bil vpoko-
jeni polkovnik Karl Cattinelli.

V začetku junija je zopet prijadralo
italijansko brodoge pred Trst in
se usidralo v ladišče nasproti Milan. Kakor
je primorska vlada naznanila, je nameravalo
brodoge oblegati Trst. Ali 16. junija je pro-
testoval frankfurtski parlament proti oble-
ganju Trsta in tri dni pozneje je izjavil, da
bo smatral to kot napoved agresivne vojne,
ako bi se brodoge upalo napasti Trst. (Sto
izjavo so Nemci pač pokazali, kam merijo
njih političke težnje). Italijansko brodoge
je vsled tega zapustilo Tržaški zaliv.

Dne 26. junija so posedli Avstrijci
Palmonovo, potem ko so bili že popraj
premagali Vincenco, Treviso in Padova. Be-
nečani so se začeli posvetovati o združenju

s Piemontom, in res so že 15. julija Pije-
montezi posedli Benetke.

Dunajski parlament, ki je imel nalog,
pregledati in popraviti ustavo, se je sestavil
18. julija in 22. ga je odprl nadvojvoda Ivan.

Dne 24. so zmagali Avstrijci pri Sv.
Luciji, Veroni, Rivoliju in tudi 25. so dobili
odločilno bitko pri Custoci.

Novi mestni svet v Gorici je določil 60
uglednih meščanov, ki naj bi nadzirali pro-
davanje in kupovanje jestvin po mestu.

Cesarska rodovina je zapustila 8. av-
gusta Inšpruk in se povrnila na Dunaj (12.
avgusta). Dne 15. so se začele priprave za
vojno na Ogerskem, vlada je preklicala
kraljevo oblast, katero je bila podelila nad-
vojvodi Stefanu. Ban Jelčić je ukazal svojim
vojakom, da posedejo Reko (28. avgusta).

Kako resno se je bil lotil dunajski pa-
lament svojega dela, se razvidi najbolj iz
tega, da je sklenil najpoprej pomagati nizkim,
trpetim stanovom. Dne 31. je predlo-
žil šleski poslanec Hanns Kudlich, naj se
razbremenijo kmetška zemljišča, in ta
predlog je bil z navdušenjem sprejet.
In že 4. septembra je izšel cesarski patent,
ki je potrdil zakon o razveljavitvi podlož-
ništva in o odpravi vseh bremen, ki so težila
kmetška posestva.

Dne 11. septembra je šel ban Jelčić
čez Dravo proti upornim Ogram.

Oktober meseca so začeli nemiri v
Boki kotorski, ker Bokelji so zahtevali
združenje s Črnogoro.

Dne 4. je imenoval cesar Jelčića kol
civilnega in vojaškega gubernatorja za Oger-
sko. Kmalu se je približal Jelčić s svojimi

Nad vse malenkostna pa je opazka, da je
eden izmed njih Lah, in celo trd Lah! Res
je, da je laškega pokolenja, a biva že člo-
vesko starost: v Srpenci, tako, da se je do
dobra posrpenič; njegove hčere pa so Slo-
venke, ki laškega menda niti ne razumejo.
A še nekaj drugega govori za one tri. Nasi
može so z malimi izjemami krošnjariji, ki
so po največ z dona. Očitno pa je, da
mora biti v starešinstvu vsaj večina takih,
ki so vedno doma. Med takimi pa jih ni
bolj pripravnih, kakor so uprav oni trije.
Morda ima tudi g. dopisnik Srpence od-
lična svojstva za podžupana, ali celo za zu-
panovega „pantofl“, a ker mu je neče nihče
priznati, je hotel obrniti pozornost na-se.
Za tem gramom menda tiči zajec! Kaj? No,
taki iz pivniških pogovorov zverženi dopisi
so kaj malo umestni za kaj takega. Smešno!
A. Kovlov.

Domače in razne novice.

Osebnosti. — G. Frau Dukič, načelnik okr. sodišča v Sezani, je imenovan
svetnikom dež. sodišča v Trstu; na njegovo
mesto pride iz Trsta novomenovani deželno-
sodni svetnik, g. Josip Platzer.

Laško pobalinstvo. — Na sv. Jožefa
zvečer ob 8. uri so se vračali mladeniči iz
St. Petra čez živinski trg domu ter so pre-
pevali. Ko pa pridejo do zadnje hiše št. 4,
so jih napadle laške barabe s tistimi značnimi
psovkami: skla, fid., ter metali kamenje za
njimi. Med temi pobalini je bil tudi neki 13
do 14 let star dečko slovenske matere, ki si
služi kruh kot perica pri slovenskih kremljarjih.
Slaba mati, ki vzgaja sina za renegata!

**Kako uradje tukajšnje c. kr. okrajno
glavarstvo,** nam zopet spričuje dejstvo, da
je slovenski stranki slovenski odgovor pri-
stojnega jej županstva izročilo pod številko
3279/2 1898. z nemškimi pristavkom: „Dieses
Decret wurde der Partei am 14. III. 1898.
ausgefóhrt. K. K. Bezirkshauptmannschaft.
Görz, am 14. März 1898.“ In to se godi v
deželi, v kateri nemščina ni deželni jezik.

Kdo napada in izziva. Pod Turnom,
kjer pred tridesetimi leti ni bilo skoro nobe-
nega Italijana, današnji dan goriski Slovenci
niso več varni, da ne bi jih laške barabe iz-
zivalo. Pri sv. Roku je bil nedavno krščanski
nauk za slovenske otroke. Ko so ti prišli iz
cerkve, so jih pričeli mestne barabe zmerjati
s listini znanimi prički, katerih ne moremo
vedno ponavljati, in nekdo je o tej priliki celo
dejal, da je stolni kaplan, ki je dečke podu-
čeval v krščanskem nauku, „žival iz Afrike“.
No, lepo vzgojo imajo ti italijanski pobalini!
Pristojne oblasti pa o tej priliki vprašamo:
Kdaj mislite napraviti mir, da ne bodo nas
izzivali in napadali povsodi in v vsakem
času? Bomo li še dolgo morali pisati v „Soči“
sestavke pod gorenjimi zaglavjenj?

Pottalijancvanje krajevnih imen.

— Z Goriskega pišejo „Slov. Nar.“: „Lahi
delajo z železno doslednostjo na to, da spravi-
vijo v navado sele pred kratkim izumljena
italijanska imena popolnoma slovenskih krajev.
Vsled nečutenega postopanja tržaškega na-
mestništva so dosegli, da se je laška spaka
za Podgoro pri Gorici uradoma pripoznala.
Zdaj pa se trdijo, da se to zgodi tudi z
imeni Montespina, Cesiano itd. Goriski Slo-
venci moramo odločno protestovati proti
temu, da poštni uradi ekspedirajo pošiljke,
na katerih je kraj tako zaznamovan in pri-
čakujemo, da se bodo naši poslanci proti
temu oglasili v drž. zboru.“

Dostavljamo, da imajo poštni uradi
nalog, ne pošiljati pisem in drugih rečij v
kraje, zaznamovane z laškimi spakami, ter se
tudi, kolikor nam znano, po tem ravnavajo. Tu
je pač treba skrbeti, da se dobé zavrtki od-

poslanih in izročeni pošiljatev z laškimi
spakami, kajti le na podlagi teh se morejo
potem naši poslanci oglasiti v državnem zboru.
Torej prosimo rodoljube, naj bodo pozorni
ter naj prijavljajo vse take slučaje.

Novačenje v Gorici. — Mladeniči go-
riškega sodnega okraja delajo letos čast sebi
in narodu. Prihajajo v mesto v manjših druž-
bah, lepó pojó po ulicah, greddó k naboru in
se v lepem redu zopet vračajo. Da so včasih
malce glasni, kdo bi jim to zameril? Stare
navade se ne dajo zatreli, kakor bi se komu
poljubilo. Pa saj tudi ni treba, kajti kdo naj
bo malce bolj živahen, ako ne mladež, in to
tedaj, ko gre zapisovat svojo kri za državo?

In vendar — Gorica še stoji, kakor je
stala lani! Utegne biti, da se je jezil kak la-
honski zagrozenec, toda to ni merodajno za
nčbenega pametnega človeka, toliko manj
oblastim, da bi njim na ljubo — burke
uganjale. Čuli smo, da Venuti in neizog-
ibni Blaž sta posredovala pri glavarstvu,
da bi mašilo fantom usta, a brez uspeha. —
Zdaj, ko je vsega konec, vidi pač vsakdo,
da bi bilo neurčeno vsako umešavanje re-
darstva. Pričakujemo enake taktosti tudi v
prihodnje. Našim fantom pa priporočamo, naj
se obnašajo vedno lepó in dostojno, na jih
bo častil vsak pameten človek. Kaj pravijo
irredentovski cepci, za to se pač ne bri-
gajmo! — Tisti Goričani pa, ki se kaj radi
pohujšujejo nad vsako ničarijo, naj pomislijo
malce, kakó se obnaša njih „cvet“ na pustni
„corso“, potem naj govore!

Dostavek. — Naši fantje niso peli
niti ene pesni, ki bi mogla Lahe žaliti, dasi
znajo prav dobro n. pr. tudi ono: „Le pu-
stite, naj kričijo...“ Brez Slovencev Gorice
ni! — Danes pa je neka družba laški fan-
tov grdo tulila ono zloglasno „Nella patria
de Favetti no se parla che talian“ (v resnici
10% laški in 90% slovenski!) Radovedni
smo, kaj porečeta zdaj „C.“ in „S.“

„Corriere“ in „Tagespost.“ — Kako
lepo se čitati ti dve imeni drugo poleg
drugega! „Corriere“ visok italijanski gospo-
dič in „Tagespost“ plemenita avstrijska deva.
Ta je napisala zopet nekaj budalosti o slo-
venski irredenti, da, da preti Italijanom ne-
varnost, ker se beneški Slovenci pridno na-
ročajo na knjige družbe sv. Mohorja v Go-
lovcu. Kdor pozna namen družbe sv. Mo-
horja in kdor čita njene knjige, se more
pač zasmejati „Tagespost“, ki proglašá be-
neške čitatele teh podučnih knjig za „slo-
vensko irredento“. „Corriere“ pripavlja z ne-
kakim zadoščanjem budalosti „Tagespost“,
ter se hvali, da je bil dober prerok, ko je
svoje čase odsvetoval znamenitu odvetniku
Podrecca v Čedadu, govorniku o beneški Slo-
veniji. — Zares, ni bolj barabskega ljud-
stva brez slobodnega znamenja kakoga srmana,
nego je to naše lahinstvo! Ako bi bilo teh
ljudij količkaj sram pred evropskim svetom,
ne bi pisarili takih lopovščin v nemške in
svoje liste! Toda: Ein Schelm, der mehr
gibt als er hat!

Javna varnost v Gorici. V soboto
po noči so v kavarni „Imperial“ Lahi na-
padli tri slovenske obrtne pomočnike. Ti so
prišli v kavarno ter pilni črno kavo. Baš ko
so plačali ter nameravali oditi, pride jeden
Lah v kavarno, se dela pijanega, a čeprav so
ga pri drugi mizi sedeči laški „gospodje“ va-
bili k sebi, je vendar prisel na fotelj blizu
jednega teh treh slovenskih obrtnih pomoč-
nikov. Jeden izmed teh je takoj uridel, da
bi se došli Lah rad prepričal z njimi, ter je
radi tega opozoril svoje tovariše, naj odidejo.
Nato pa se je začel tisti Lah pripraviti z
njimi, jih je zmerjal z običajnimi psovkami
ter udaril jednega dvakrat v lice. Beseda je
dala besedo, a ko ga je Lah udaril še tretjič,
so se hoteli postaviti v bran, makar so od
sosednje mize vsi leteli na-nje, tako, da so

Drugi so pa z velikimi težavami in nevar-
nostimi pobegnili čez mejo, na Bavarsko in
Sasko, in potem večinoma v Ameriko. Av-
strijsko ministerstvo je razglasilo 27. no-
vembra svoja nova načela, po katerih je na-
meravalo urediti vso notranjo politiko.

Nasledki te „nove struje“ so se kot
pokazali. Že 2. decembra se je odpovedal
cesar Ferdinand I. vladi na korist svojemu
nečaku Francu Jožefu I., ki je bil tedaj
še le osemnajst let star. Njegovo V. se je
torej moralo zaupati skusenim svetovalcem,
ki so od začetka še plovili s časovno strujo, kmalu
pa skušali ustavne pridobitve kolikor mogoče
omejiti. Mnogi uplivni možje so skušali v
svojih spisih pobijati federalizem, za
kateri se je zlasti potegoval politik in žur-
nalist Fischhof, ter zagovarjati centralizem
kot jedino pravo ustavno obliko za Avstrijo.
In res je izšel že konec decembra (dne 28.)
nov provizorni zakon o ti-ku, ki se je
zelo razlikoval od prvih svobodnoselnih
koncesij, a v obče se je vladalo še vse leto
na ustavnem temelju.

Vlada je obračala vso svojo pozljivost
in vojaško moč, da bi zatrla upor v Italiji in
na Ogerskem. Ogerski državni zbor ni hotel
priznati Franca Jožefa za svojega kralja (7.
decembra). Zato je vlada sklenila Madjare
prisiliti k temu priznanju in dne 15. decembra
je začel knez Windischgrätz svoje vojaške
operacije na Ogerskem. Prvo veliko mesto
Pozoun, kjer so navadno kronali Habsbur-
žane kot ogerske kralje, so vzeli Avstrijci
18. decembra. Mnogo več pa jim je dala
opraviti trdnjava Komorn, in Gjur (Raab) se
je udal še le 27. decembra.

se komaj rešili iz kavarne. Od tam so šli naravnost naznanit jih na policijo, ki je poizvedela celo zadevo na licu mesta, v kavarini. Izid obravnave in imena napadalcev v pričemo. Za danes dostavljamo samo, da se pristejajo oni napadalci „inteligentnejšim“ slojem v Gorici. To je!

Laško gledališče v Gorici. — Iz strokovnjaskih krogov smo dobili kritiko o tukajšnjem laškem gledališču. Ker ta kritika temeljito pojasnjuje stanje gledališča, posnemamo iz nje nastopno: Letošnja gledališka sezona je prinesla svojim prijateljem dolgo vrsto predstav laških komedij, o katerih je treba pred vsem omenjati, da se odlikujejo z dolgočasnostjo in s slabim obiskom. Kratki intermezzo nemških predstav je bil spet nekoliko oživil gledališče. Sedaj pa se vrši na tukajšnjem odru „velikanska serija“ laških oper. Kakor znano, se preskrbi naše gledališče običajno le z dvema operama, kateri se pa potem ponavljata z nepreklicno doslednostjo 4 do 5 tednov tako, da poje že vsa poučena dečak celo opero na pamet. Letos so prinesli novitelo „La Bohème“. Opera sama na sebi je lepa, godba in dejanje je povsem moderno. Glede na predstavo je omeniti najprvo kapelnika, ki z južno gibčnostjo vodi orkester ter se trudi obdržati ga v harmoniji, maha pa s svojo palico tako oblastno ter se tako neprestano giblje, da se je vsaki kar bati, da skoči s stola. Opera „La Bohème“ je dosegla uspeh, kakoršen se more doseči pri obstoječih razmerih. Tenor potrebuje več vstrajnosti, sicer pa je gledališko občinstvo po večini tako, da zborablja igralce. Pri forte-točkah sme računati igralce na neobhodno plaskanje, kakor vstrajajo ob visoki noči z uporabo vseh svojih moči toliko časa, da mu znanjka glasi in sape. Na ta način torej vzgaja občinstvo igralce, da presilijo glas ter da v posebnih momentih na odru kar naravnost kriče. Taka prepričitev ne more ugodno uplivati na poslušalce, ki vsaj nekaj razume o petju in glasbi, dalje se nikakor ne strinja z umetnostjo v petju, ali naše gledališče obiskujejo občinstvo hoče inčeti „sport“. In igralci grodo na limanice temu muzikalično lako malo izobraženemu občinstvu ter pozabljajo zakone umetnosti samo radi tega, da dožive plaskanje na odprtem odru. Basist je primeroma dober ter poje svojo malo ulogo v omenjeni operi z zadovoljnostjo. Primadonna ima mehak glas brez vsake prave modulacije, in predstavljateljica Musette razvija s svojo temperamentno ulogo tako, da človek končno misli, da ta ne spada v opero „Bohème“, temveč v prav kakšno zamikerno vsadilano glumo. Seveda si v „Bohème“ ne moremo predstavljati kdo ve kako fine družbe, ali celo v onih krogih, v katerih živi francoska „Bohème“, se sme na odru uporabiti le francoska pikantarija ter nebrzdana ošabnost, ali nikakor ne frivolno obnašanje in nezmiselnost igranje.

Druga opera je „Aurora“, ki se je po predstavljanju tako slabo, da naredimo predstavo imenovati le parodijo na opere. Glasov razven basa za to elegantno in melodiozno opero ni in radi tega se sploh ne more dobro predstavljati, če bi jo se tako temeljito proučevali. „Gretchen“, ono poetično, zanimivo prikazen v tej operi, predstavljajo povsem narobe. Napravili so iz nje tragično, patetično, italijansko devico, ki ne ume nič najmanj te uloge in ima tudi povsem neprimerno obleko.

Toliko iz doposlane nam kritike! O tej priliki pa smo neobhodno primorani izreči svoje začetnje, da se nahaja med obiskovalci laškega gledališča še vedno nekaj Slovencev, ki se hodijo k našim najzagronejšim sovražnikom „zabavati“ za drag denar. Kakošeno je to „zabavanje“, je razvidno iz kritike. Res, ne moremo se pretviliti popustljivosti takih

To so važnejši dogodki iz leta 1848. Kakor vidimo, oni sami se nicesar ne določajo in bolj le namigavajo, kako se hoče stvari razvijati. Najvažnejša priobitv v osemindesetletnem letu, nastava, se je bila začela že v istem letu močno kritični, in dve mrazli zimi sta jo potem popolnoma ospili. Oni bolj je rastla vojaška slava na italijanskih in ožerskih bojiščih. Oni bolj je postal genij svobode, dokler ni popolnoma poznil pod železno roko močnejšega. Treba je bilo še novih zunanjih sunkov, da se je moglo pri nas razviti ustavno življenje, a ni se ukoreninilo še do današnjega dne.

Nam Slovencev je prineslo eseministrideseto leto jedino to, da se nam je vzbudila narodna zavest, katera potem ni več zaspala kljub vsem oviram in vseni možnim nasprotovanjem. V Trstu so osnovali rodoljubi „Slavjansko društvo“ (sedaj „Slavjanska čitalnica“) ter začeli izhajati svoj list „Jadranska Zvezda“, ki je po kmalu prenehala. Da je bilo narodno navdušenje zelo veliko, zlasti v Ljubljani, to je pač naravno. Čelo poznejši hudi nasprotniki Slovencev so l. 1848. neustrašeno nastopali za pravice slovenskega naroda. Toda, klor se hoče o vsem tem obsirneje in temeljitjeje poučiti, naj segne po izvrstni knjigi „Slovenec in l. 1848“, spisal prof Josip Apih, a izdala „Slovenska Matice“ l. 1890. Ta knjiga obsega neizrepljiv vir vseh onih dogodkov, ki so uplivali na naše narodno probujenje, in natančen popis, kako se je javljale te probujenje pri nas. Le škoda, da se je ta „zlata“ knjiga pri nas tako kmalu pozabila!

slovenskih meščanov, ki hodijo podpirat Lahe, kateri nas ob vsaki priliki zaničujejo, psujejo, napadajo in izživajo. Vsem prizadelim kličemo: Kje je — narodni ponos?

Trgovcem z dežele na uvaževanje. — Tvrška G. F. Resberg v Gorici, opozarja na svoj oglas, naznanja p. n. gg. trgovcem, da je znatno znižala cene blaga, tako da se ne boji v tekunovanju nijedne druge trgovske hiše v Gorici. V kratkem pojde nje zastopnik g. Zagar zopet na deželo. — Priporočamo ž. naše strani to tvrško vsom našim trgovcem, posebno pa takim, kateri se še niso rešili nasprotnih spon.

Društvo „Šolski dom“. (XIII. izkaz od 27. febr. do 18. marca.) Kot ustanovniki z donoskem 100 gld. so pristopili gg. „S. K. v G.“ in „S. B. v G.“, Fran Gruntar, veleposestnik v Smarijah.

Vplačali so: Po upravnistvu „Prim. lista“: Podmeški kaplan nabral pri veselici dne 13. II. 1898. 5-60
Pleštin Andrej dodal 0-50
in „eden od trapistov“ 1—
skupaj gld. 7-10

Hmelak Fran, veletržev v Lokavcu, na račun ustanovnine 6. obroka 10—
Primisar Josip, župnik v Podmelem, plačal letnino za 1898. l. 5—
Koder Ivan, župnik v Sv. Kružu, 6—
Pavletič Josip, župnik v Renčah, 2—
Rudež Anton, učitelj na tuk. gluhomemi 5—

Rutar Simon, c. kr. prof. v Ljub., na račun ustanov. 4. obroka 10—
Peternel Jurij, dekan v Kobaridu, letnino za l. 1898. 5—
Casagrande Angel, trgovec in posestnik v Ajdovščini, letnino za l. 1898. 5—

„Duhovnik iz naših gor“, na račun ustanovnine 1. obroka 20—
Gregorčič Simon, vikar v Sedlu, letnino za l. 1898. 6—
Kersnik-Hoff Leopoldina, učiteljica v Ribenbergu, na račun ustanovnine 10—

„S. K. v G.“ na račun ustanov. „S. B. v G.“ 50—
Poljsak Josip, župnik v Prvačini, na račun ustanovnine 20—
Pomz Ambroz, nadučitelj v Riben., na račun ustanov. 20—
Murovec Ivan, dekan v Cerknem, letnino za l. 1898. 10—

Po upravnistvu „Soče“ st. 18. z dne 4. marca 32—
Ples Miroslav iz Devina 10 gld., Luznik Ivan iz Poljubinja 1 gld., Poljubinski fantje v veselici družbi pri Kocijanu 1 gld., Fran Gruntar v Smarijah na račun ustanovnine 10 gld., A. L. 10 gld.

Po upravnistvu „Soče“ st. 19. z dne 8. marca 6-84
Musič Jos. nabral pri Vašku gld. 1-04, vesela licitacija dežnika 50 kr., radečelista cvetka prodana na širih dražbah v skupni ceni donesla gld. 5-30 (kupil E. Kavčič).

Po upravnistvu „Soče“ st. 20. iz dne 11. marca 16-95
Zamorci so požrl pri Lisjaku (Rajhu) gld. 5-06, pri Glesiču (Kikirikij) v Namski ulici gld. 2-47, pri Iv. Reju (pri Golobu) v ulici Caserna gld. 1-26 1/2, v gorški tiskarni gld. 1-26 1/2, požrešnoj pri Fonu na Solkanski cesti gld. 5-23

Po upravnistvu „Soče“ st. 21. z dne 15. marca 2-27
Vkljub izživajočemu petju v gost. Mischou v St. Petru nabrala Fr. Baskin in Martelane gld. 1-07, pri Mervicu 1 gld. in v gostilni Azarini 20 kr.

Šibljil Kristjan, kaplan v Volčah „Nekdo“ v Gorici za „zlatu knjigo“ 1—
Klanjšček F., kaplan v Kamnjah 2—
skupaj gld. 304-16

Vsled prejšnjih izkazov 7429-54
Do 18. marca došlo torej v gotov. 7733-70
Rožaki! „Šolski dom“ se je že začel zidati, naj vsakdo poskrbi, da olajša skrbi in trud odboru s tem, da po svoji moči prisloži podjetju na pomoč. Podpisanih in vplačanih je sedaj nad 10.000 gld., za kar bodi tukaj zepet izrečena najstrenjša zahvala. Zeliti bi bilo, da vplaca, kdor vstopi, podpisane vsote, ker odbor potrebuje sedaj denar nujno; a potem muho skrbeti se za 5000 gld., katere je treba v teku leta dobiti; 20.000 gld. se vzame na posodo proti amortizaciji.

Društvo „Šolski dom“.

Iz Kromberga. — Prav dobro se je nam zdelo, ko smo čitali v „Soci“, da Solkanci, ki so bili povabljeni na okrajno glavarstvo, da bi tam podpisali nekako pogodbo glede studenca Mrzleka v korist goriskega mesta, niso hoteli po znanem okrajnem komisariju Prinzigu nemško narekovanga zapisnika podpisati ter so pokazali lubel njemu in domisljavnemu goriskemu županu. Pazite dobro, Solkanci in lastniki Mrzleka, kaj delate, da se Vam glede vode ne bo tako zgodilo, kakor nam Kromberzanom. Ne verujte sladkim besedam goriskega župana, kateri

Slovence samo takrat pozna, kadar od nas kaj potrebuje. Ako Mrzlek goriskemu mestu tudi odstopite, pazite dobro pri sklepanju pogodbe na vsak izraz, da se niti besedica ne bo dala na kak drugi, Vam škodljivi način tolmatiti. Saj imate pametne in zavedne občane, na nje se obrnite, z njimi se posvetujte, predno kaj določite. V Vaši sredi imate tudi izvrstnega pravnika, njemu izročite vso zadevo, in to ne bo Vaša škoda. Goriski magistrat prodaja vodo zasebnikom jako drago, zakaj bi mu torej Vi ta za vsakdanje življenje neobhodno potrebni božji dar odstopili za skledico leče!

Tatvina v Renčah. — 15. I. m. zvečer med 7. in 8. so odnesli neznani tatovi krčmarju in posestniku gosp. Hebatu v Renčah 14 stotakov. Enega so mu se pustili za seme.

Ker bo v petek praznik, izide prihodnja številka v četrtek.

Pri nikaki rodbini ne bi smeli pogrešati najboljših dveh ljudskih in domačih sredstev, namreč: Dr. Rosa balzam za želodec in pražko domače mazilo. Ista se dobata tudi v gorških lekarnah.

Radodarni doneski.

Za „Slogine“ zavode
Prejel društveni denarničar: Županstvo v Kojškem 25 gld. vsled sklepa obč. starešinstva. — Po društvenih položnicah: Anton Bradina, vikar v Doberdolu 1 gld. — 3 gld. nabrani pri občnem zboru „Slov. Čitalnice“ v Čarovem.
Prejelo naše upravnistvo: N. N. iz Kala 50 kr.

Za „Šolski dom“:
Požrl zamorci: Pri Fonu na Solkanski cesti gld. 7-07 1/2 (Zivela požrtvovalnost!) — Pri Lisjaku („Rajhu“) na Kornu gld. 5-30. — „Pri zlati zvezdi“ na Starem trgu 3 gld. — Pri Glesiču („Kikirikij“) v Namski ulici gld. 2-47 1/2. — Pri Reji („Golobu“) v ulici za vojašnico gld. 2-70. — Skupaj gld. 20-80. — Pekovski mojster Jožef Skert (v ulici za vojašnico) 1 gld. — I. Strukelj iz Trebič 2 gld.

Zamorci so prisli! Naznanjamo rojakom z dežele, da zamorci so dospeli v Gorico živi in zdravi. Kdor zeli dobiti kakega, naj se oglasi in pošlje ponj svojega vozniaka. Po postji jih ne pošiljamo, ker bi požrešnejši lahko lakote ponarili!

Društvene vesti.

„Slovenska Čitalnica v Gorici“ privodi na praznik ozu. Mar. Dev. 25. marca „Besedo“ s tem-le vsopredem: 1. „Za dom med bojni grom!“ besede Gregoričeve, uglasil P. H. Sattner; poje moški zbor. 2. „Oznanja zvon nam Veliko Noč“, besede F. K-a, uglasil Fr. Abt; poje ženski zbor s spremljevanjem na glasovinu. 3. „Njega ni!“ besede Gregoričeve, uglasil A. Foerster; četvorospev. 4. „Oče so rekli, da le!“ gluma v jednem; dejniji, poslovenil Fr. Končan. Osobe: Dr. Ljuboslav, pisatelj; Doroteja, njegova soproga; Dragotin Ljuboslav, njegov nečak; Debelec, mesar; Liza, njegova hči; Avrorra Mrakova; Jerica, dekla pri Ljuboslavju. Dejanje se godi v Ljuboslavvem stanovanju. 5. „Ljubica“, besede Pazljaruzzi-jeve, uglasil A. Foerster; poje mešan zbor. 6. „Pobratimija“, besede S. Jenka, uglasil A. Foerster; poje mešan zbor. — Pri petju nastopi prvič nov ženski in moški pevski zbor. — Pričetek ob 8. uri zvečer. — Čitalnični udje so vstopnino prosti. Neudje plačajo za osebo 20 kr. vstopnino in 10 kr. za sedež.

Besede k pesmim se bodo prodajale pri blagajnici po 5 kr. — K obilni udeležbi vabi najljubnjeje ODBOR.
V Gorici, dne 18. marca 1898.

Vabilo k letnemu občnemu zboru goriske ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda dne 27. marca 1898. v prostorih tukajšnje „Čitalnice“ se sledečim dnevnim redom: 1. Letno poročilo načelnistva. — 2. Preberejo se naznanila družbenega vodstva. — 3. Morebitni nasveti. — 4. Volitev načelnistva. — Začetek ob 2. uri popoldne. — V Gorici dne 20. marca 1898. Načelnstvo. — Vse p. n. gospe in gospice so naprosene, da bi se ta dan v obilnem številu udeležile občnega zbora in prinesle ali doposlale letnino.

Razgled po svetu.

Želja Njegovega Veličanstva. — Presviti cesar praznuje letos petdesetletnico svojega vladanja. Radi tega se bodo ob raznih prilikah vršile najraznovrstnejše slavnosti. Gledé na to se je izjavil cesar, da želi, naj se opuste hrupne veselice in slavnosti ter naj se narodi rašči spominjajo z dohrodelnimi nameni njegovega jubileja.

Državni zbor. — Včeraj se je pričelo zopet državnozborško zasedanje. Ministerski predsednik, grof Thun, je slovesno izjavil, da odvarja na Najvišje povelje državni zbor ter pozval rumunskega poslanca Zarkana, da prevzame kot starosta predsedništvo zbornice. Ta je spominjal poslance jubilejnega leta ter izrekel nado, da se bo delovanje državnega zbora v silo v redu; spominjal se je dalje umrlih poslancev. Na to so volili predsednika državni zbornici. Izvoljen je bil — kakor je bilo pričakovati — dr. Fuchs iz katoliške narodne stranke s 195 glasovi.

Čehi zahtevajo dr. Kráma za prvega podpredsednika, a temu se upirajo Poljaki in vlada in strahu pred obstrukcijo. Ker Čehi niso hoteli odjenjati, se je ta volitev odložila na prihodnjo sejo. Obstrukcija je deloma že pričela. Nemški naprednjaki so že predlagali založbo Badenija radi zločina javnega nasilstva, ker je odobril znano lex Falkenhayn. Sledili bodo še razni drugi predlogi obstrukcijskih strank. Schönerer in Wolf sta novega predsednika uprav pobalinski psovala. Vendar sta ostala osamljena s svojo petorico pri takem početju. Ministerski predsednik Thun je označil glavne točke svojega programa. Med tem je v prvi vrsti normalno delovanje zbornice, pogodba z Ogersko, ki je državna potreba, popolna narodna enakopravnost, katero bo vlada dosledno varovala in spoštovala. Vlada se bo ozirala skrbno na socialne reforme in na duševni razvoj narodov.

Wolf je dejal na to, da med Nemci na Češkem bukne revolucija, ako vlada ne bo upoštevala njihovih zahtev. — Dober začetek!

Lord Salisbury namerava, kakor poročajo, odstopiti. Povod k temu je njegova zunanja politika, katera se mu zadnji čas kar ne obnese prav. Ali da bi Salisbury sedaj odstopil, ko je Angležka zapletena v konflikte v Aziji, v Afriki in na iztoku v Evropi, ni verjetno, ker bi to značilo popolni poraz njegov.

Španija. — Zadnje dni se veliko piše o Španiji in o združenih ameriškanskih državah. Kakor smo že poročali, utegne radi ladje „Maiane“ med tema dvema državama priti do vojne. Torej pogledimo si ta dva nasprotnika. Združene države so bogate in imajo na razpolago vse, kar treba za vojno. Španija pa je današnji dan obubožala, njene finance so skrtajo skabe, več pokrajini tare glad in ljudstvo je zamikerno za delo. — Ako pride do vojne, bi se končala najbrže s popolnim propadom nekaj tako mogoče španske države.

Bolgarska in Turčija. — Bolgari čuvajo s paznim očesom svoje rodne brate v Turčiji, zlasti v Macedoniji. Za to zadajo pokrajino so jim izposlovali, največ s pomočjo Rusije, zopet 3 vladike. To pa seveda ni vse tri narodnosti vedno pričakjo med sabo, a Bolgarija porabi vsako tako priliko v svoje namene. Bolgarski poslanec Markov je turškim diplomatom prava muka, ker jih vedno nadleguje z novimi zahtevami in pritožbami. Bolgarija smatra Makedonijo že skoro za svojo pokrajino.

Črnogora ima že dve tiskarni, jedno na Cetinju že več časa in drugo je dobila sedaj v Nikšiću, kakor poroča „Glas Črnogorca“. Vidi se, da delajo Črnogorci vsestransko za svojo omiko.

Književnost.

Zadnja številka Sarajevske „Nade“ nas je prav razveselila. V njej se nahaja 10 slik slovenske slikarice, gospodične Ivane Kobilec, rojene Ljublančanke. Slike so raznega značaja, in tako je mogoče spoznati umetnico od več strani. Iz slik se razvidi, da se drži naša umetnica realnih tal ter da zajemlje snov k raznovrstnim svojim slikam iz življenja, s čemer se popolnoma strinjamo. Izmed slik ugajajo nam posebno studija: „Slovenec“, katera kaže kranjskega slovenskega kmeta takega, kakor je. Dobrovoljnost in gostoljubnost mu čitaš iz oči, dočim vidiš na njegovem visokem, nagubanem čelu skrb za varno gospodarstvo. V celoti pa kaže slika, da ima mož tudi nekaj energije, katero pa pokaže še le v skrajni sili. Druga slika nam predločuje čedno gospodično, sedečo ob platu med cvetjem, kateri so prihleteli iz soseščine otroci pomagat pri spletnju venca. Portret dečka je jako lep in morda bi bil brez zajcev še lepši; ti nekoliko moljijo efekt. Vesela Pariskinja, iz maledga sveta, slovenski tip z Goriskega, na katerih se pozna upliv toplejšega podnebja, dalje slike ob studenca in Francozinja, so krasno izvedene, zlasti zamisljena Francozinja, čitajoča pomembno pišeme, in pa dražesten prizoreček ob studencu. „Nada“ prinaša končno tudi portret naše slikarice iz druge roke, a dasi je izveden po novi struji, zdi se nam, da ni dober. Gospodična Kobilec hiva sedaj v Sarajevu, kjer so jo sprejeli s odprtim bratskim srcem. „Nada“ piše: Mi ovoj odličnoj umjetnici bratskog nam naroda želimo svaki uspeh u njezinome daljnemu radu i srdačno je pozdravljamo u našem seher Sarajevu!

Slovenskemu občinstvu in osobito čč. gg. naročnikom „Matice Hrvatske“ se naznanja, da so došlo knjige „Matice Hrvatske“ za letošnje leto.

Z matičnimi knjigami pa niso letos došle, kakor lani tudi hrvatske narodne pesmi (II. zvezek), ampak dojdejo se le krog 15. aprila. Knjiga namreč se ni natiskana. Zraven pa čujemo tudi, da se je dozdaj odzvala komaj četrtina laških naročnikov na nar. pesmi, in to bi mogel biti tudi vzrok zakasnitve. Pri tako pomenljivem in epohalnem podjetju je to res pomisleka vredno z ozirom na izdajanje nadaljnih zvezkov, ob jednem pa tudi jako žalostno, da se izobraženi svet tako malo briga za narodne bisere.

Kdor bi se še hotel naročiti na narodne hrvatske pesni (na razpolago je še tudi

I. zvezek), ali tudi na letošnje matične knjige, mu je čas se najljube do 1. aprila.

Herceg-Bosnom uzduž i poprijeko.
— Pod tem naslovom je začela izhajati znamenita knjiga H. Renner-ja „Durch B. u. H. kreuz und quer“, o kateri smo več govorili lani v juliju. To krasno delo z vsemi 255 slikami dobé torej tudi bratje Hrvatje. Priporočamo jo vsem čitateljem. Izide v 9 snopičih po 4 pole. Cena le glid. 4-50. Naročila sprejema «Hrvatska dionička tiskara» v Mitrovići, v Sremsku Hrvatskem.

Dunajska borza
21. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 glid. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 20 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 70 „
Avstrijska krona renta 4%	102 „ 25 „
Ogorska zlata renta 4%	121 „ 70 „
Ogorska krona renta 4%	99 „ 75 „
Avstro-ogerske bančne delnice	924 „ — „
Kreditne delnice	327 „ 70 „
London vista	120 „ 30 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 70 „
20 mark	11 „ 17 „
20 frankov	9 „ 52 „
Italijanske lire	45 „ — „
C. kr. cekini	5 „ 61 „

94 2-1

Razglas.

V ulici **Vetturini št. 9** se je odprla **zaloga najboljših dalmatinskih vin** po najnižji ceni. Kakor tudi **krčma v ulici Formica št. 13**, kjer se prodaja:

Vino Opollo po 28 kr. liter
„ belo „ 32 „ „

Radi spremembe stanovanja
se prodaja 93 2-1

lepa vila z vrtom

v ulici **Corso Francesco Giuseppe** po jako ugodni ceni. — Več po upravnistvu.

Cukerin št. 20 180 krat sladkor, 3000 kom. na 1 kg.; obročni komad 1 kr.

Cukerin št. 9 180 krat sladkor, 2000 kom. na 1 kg.; obročni komad 1 1/2 kr.

Cukerin št. 5 350 krat sladkor, 2000 kom. na 1 kg.; obročni komad 2 kr. — se dobiva v vseh prodalnicah jesvin in v zalogi pri **Jos. Furlani** v ulici Caserma št. 13 v Gorici.

Svoji k svojim!

Naznanjam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele, da sem otvoril lepo urejeno

brivnico

na Travniku št. 21, zraven Paternolljeve knjigarnice in loterije.

Objubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani

Anton Pucelj, brivski mojster.

Cukerin 350 krat sladkor, 1 komad 2 kr.
Cukerin 180 krat sladkor, 1 komad 1 1/2 kr.
Cukerin v malih pastilah, 1 komad 1 kr. — razpošilja s povzajem najmanj 100 komadov P. 31 14-1

JINDŘICH VOJTĚCH, Nusle-Praha. Preprodajalec veliki odbitek.

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-8 v ulici Morelli 12

se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 5 41 52-10 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, **briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorca. **Cene zmerno. Postrežba poštena.**

Krojaški mojster

FRANC ČUFER v Gorici

v ulici sv. Antona št. 1, izdeluje

VSakovrstne obleke

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

10 52-9
Priporoča se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne „Belega zajca“

Usaja si priporočati preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tuili biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščeni sveč, križne, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!!!

Trgovina z jedilnim blagom
G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu št. 2

priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino prineso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — žito — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement bakreni vitrijol itd. 3 20 12

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele

ter pristnega črnega in belega vina.

Dr. Rosa balzam | **Pražko hišno mazilo**

za želodec

20, 26 4

iz lekarnе B. FRAGNER-ja V PRAGI

je splošno, že 30 let znano domačo zdravilo, katero uroča tek, olajšuje prebavo in lahko odvaža. Pri rednem uporabljanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku.

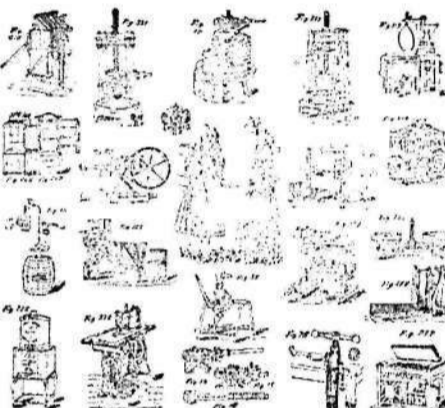
Velika steklen. 1 glid., mala 50 kr. S pošto 20 k. več.

je staro, najprej v Prazi uporabljavano hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistoče ter olajšuje deluje na vročino in bolečino.

V obrokih po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so prevzeti s zvrven najstarejšo in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Prazi, Mala strana, na voglu Spornorove ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Glühlich, Pontoni in pl. Gironeoli. Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogorske.

Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slovensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namen.

Cene nižje kakor drugod.

Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

c. kr. privileg. lastnik.

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

Pserhofer's Apotheke „Zum goldenen Reichsapfel“

Wien, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhoferjeve odvajajoče kroglice

je staroznano, lahko odvajajoče domače sredstvo. — Te kroglice so iste, ki so znane občinstvu že več desetletij pod imenom **J. PSERHOFERJEVE KRIČISTILNE KROGLJICE** in se izdelujejo pristne snovi v lekarni „pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj, I. Singerstrasse 15. — Te kroglice stanejo: 1 š. z 15 kroglic, 21 nč., jeden zavitek 6 š. 1 glid. 5 nč. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglic 1 glid. 25 nč., 2 zavitka 2 glid. 30 nč., 3 zavitki 3 glid. 35 nč., 4 zavitki 4 glid. 40 nč., 5 zavitkov 5 glid. 20 nč., 10 zavitkov 9 glid. 20 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja). 27 6 5

Prosimo, da se izrečno zahteva J. Pserhoferjeve odvajajoče kroglice

in paziti je, da ima pokrov vsake skaltice isti podpis **J. Pserhofer v rudičih** pisemnih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja, 1 posodica 40 nč., pristo poštne 65 nč.
Tropčev sok, 1 steklenica 50 kr.
Balzam za gožo, 1 steklenica 40 nč., po tujine pristo 65 nč.
Stollor „Kola-preparat“ izvršno sredstvo za okrepitve, jantno želodec in živore. 1-literna steklenica Kola-vina ali eliksira glid. 3, pol litra glid. 1-00, četrt litra 55 nč.
J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec, (prej imenovana življenska esenca, ali praske kapljice). Rahlo razstopljajoče sredstvo, ki očvija in krepi želodec, kadar je pokvarjen. 1 steklenica 22 nč., 12 stekel. 2 glid.

J. Pserhoferjev balzam za rane 1 steklen. 50 nč.
Tannochininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast las, 1 skaltica 2 glid.
Ranocelni obliž nč., pristo poštne pa 75 nč.
Univerzalna čistilna sol A. W. Balricha, domače sredstvo proti posledicam slaba prebave, 1 omot 1 glid.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specijalite, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene ter se na zahtevanje točno in ceno preskrbljajo tudi predmeti, kojih ni v zalogi.

Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar naprej poslati; večja naročila po poštnem povzetju.

Pri pošiljavi denarja po poštni nakaznici stane porto dosti manj kakor po povzetju.

1898
Mauthner's Samen.

Aussatzzeit Ende Februar und März.
Saatweite: 1 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe.
Bodenbeschaffenheit: Tiefsacker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Komisijske zaloge
Mauthnerjevih

63 2-9 slovečih **semen za zelenjad in cvetlice** v zaprtih, oblastveno čuvanih paketih s sodno upisano

varstveno znamko „MEDVED“

nahajajo se skoro pri vseh večjih avstrijskih kupcih z mešanim blagom

V vsakem kraju poverjena je komisijka prodaja 80 vrst semena za zelenjad in cvetlice samo jedni tvrdki. V krajih, kjer ni še takšnih zalog, se sprejmejo prijave.

Sveža, pristna semena od tvrdke **EDMUND MAUTNER** (Budapest, Andrassystrasse 23) smatrati se imajo le one, kjer so originalni paketi zaprti (1898) in kakor kaže, zraven stoječa ilustracija previljeni se sliko **medveda** in imenom **Mauthner**. Sviri se pred ponarejanjem.

Josip Skert
pekovski mojster
Za vojašnico št. 5 (via Caserma) v Gorici
priporoča p. n. občinstvu svojo pekarno, v kateri izdeluje vsakovrstno navadno in najfineje pecivo.

Goriško pivo!
(na Goriščeku II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjenalecem svojo posebno dobro urežano izvojno, mareno in lezvano pivo najboljšje kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/2, 1, 1 1/2, 2, 3, 4 in 1/2 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajedno naznamaj, da sem v minoletem letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varjenje dolgega piva le najboljše blago; Zatečki hmelj in hanaški ječmen. 6 26 7

Proseč p. n. oljemalce, da se z zaupanjem obračajo name in si obilno naročajo zagotavljam, najtočnejšo postrežbo. Z najočiščnejšim spoštovanjem

Gustav Scholz, pivovarski mojster.
Fr. Wanek, pivovar.

Pekovski mojster
JAKOB GERBEC
v Gorici
ulica sv. Antona št. 6.
PRIPOROČA
raznovrstno navadno in najfineje pecivo, kolače za birmance itd.
katero razprodaja po starih cenah.
11 52 8
Zaloga vsakovrstne moke.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka **E. Riessner**, v nunski ulici 3, (nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mitvaške potrebe, voščeni sveče itd. vse po zmerji ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svoj (S. d.) tiskarno črk na perilo. (P. d.)

Novo kotlarska delavnica
v ulici Morelli št. 17. v Gorici.

Velika zaloga kotlov vseh vrst. Baker kockast v ploščah in kolli za žganje francoske sisteme. Skropilnice proti peronospori, zagotovljene solidnosti in točnosti. Sprejemljejo se vsakovrstna v kotlarsko stroko spadajoča dela, kakor tudi niklarstvo sabelj, dvokolna itd., in sicer vse po takšnih cenah, da se ne boji tekmovanja. Prosi se, zapomniti si ulico in številko hiše. Za obila naročila se priporoča udani

Anton Tabaj, kotlarski mojster.
76 26-8

Razpošiljanje blaga le zasebnikom!

Jeden odrezek	gl. 3-10 iz dobre	pristne
3-10 m. dolg. za-	4-80	
dosten za jedno	7-50 iz fine	ovčne
moško obleko	8-70	
stane samo	10-50 iz najfineje	volne
	12-10 iz angleške	
	13-15 iz Kamg.	

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.

Blago za vrtno sukaje od glid. 3-25 za meter dalje; loden dražestnih barv, odrezki po glid. 6 in glid. 9-95; peruvijena in doskings, blago za državne uradnike in vseh železnice in za sodnijske talarje, blago iz volne (Kangara) in cheviots, kakor tudi blago za uniformne finančne straže in žendarmije, itd. itd. razpošilja po tovarniških cenah kot realna in solidna poznata

Tovarniška zaloga sukna **Kiesel-Ambaf v Brnu (Brünn).**

Uzoreci zastoj in franko. Pošiljajte po uzoreh. **Pozor!** P. n. občinstvo opozarja se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri prekupovalcih. Firma **Kiesel-Ambaf v Brnu (Brünn)** razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata, kojega krojači dobivajo. 16-7

Na zahtevanje pošiljam zastoj in franko velike ilustrovane cennike ur, verižic, zlatenine, delove ur in orodja za izdelovanje ur.
F. Pamm, Krakau, Steadom N. 15.
Ustanovljeno l. 1852. 77 12-4